

FARNÍČEK

MĚSÍČNÍK FRYŠTÁCKÉ FARNOSTI
3. ROČNÍK - ČÍSLO 34 - PROSINEC 2005

Duchovní slovo

Milí farníci,

prosinec je velmi zajímavý měsíc. Svým začátkem i závěrem. Začíná v něm (někdy již koncem listopadu) doba adventní, čas rořátních mší sv., modliteb u adventního věnce v rodínách a očkávání vánoční radosti.

V adventě vše směřuje k Vánočkům. Přesto má být tato doba prožita „adventně“ a ne vyloženě předvánočně. I advent má své důležité tajemství: Je ukryto v **naději** na splnění Božích zaslíbení. Totiž, že Bůh přišel na tento svět a stále přichází, aby přinášel lidem pokoj, radost a lásku.

Ten prožívá opravdově Vánoce, kdo přijme Pána Ježíše do svého srdce. Tento člověk je nejvíc obdarovaný a dokáže také obdarovat jiné. Vánoce jsou svátky **vděčnosti**. Bůh obohatil nás, my druhé. Největším bohatstvím je naše láska a náš zájem o své bližní. Za to je třeba prosit a děkovat. Děkovat Bohu za bohabojné rodiče, za rodinu, v níž není žádný kazisvět, za dobré společenství, v němž čerpám sílu a na oplátku podporuji druhé. Za dar víry a zdraví, za radost z Boha.

Jménem komunity salesiánů a všech zaměstnanců DISu Vám přeji pokojný adventní čas a milostiplné svátky Božího narození pro tento svět, pro Fryšták i pro každého z nás.

otec Mirek

Čtyři svíčky

Čtyři svíčky hořely na adventním věnci tak tiše, že bylo slyšet, jak začaly hovořit.

První svíčka vzdychla a řekla: „Jmenuji se mír, moje světlo sice svítí, ale lidé žádný mír nedodržíjí“. Její světélko bylo čím dále tím menší, až docela zhaslo ...

Světlo druhé svíčky zakmitalo a svíčka řekla: „Jmenuji se víra. Jsem ale zbytečná. Lidstvo nechce nic o Bohu vědět. Nemá tedy cenu abych svítila“. Průvan zavál místností a druhá svíčka zhasla ...

Tiše a smutně se k slovu přihlásila třetí svíčka. „Jmenuji se láska. Už nemám sílu abych hořela. Lidé mě odstavili na stranu. Vidí jen sami sebe a žádné jiné, které by měli mít rádi“. A s posledním zachvěním zhaslo i toto světlo.

Vtom vešlo do místnosti dítě. Podívalo se na svíčky a řeklo: „Vy musíte přece svítit a nebýt zhaslé!“ a skoro začalo plakat ...

Vtom se přihlásila ke slovu i čtvrtá svíčka. Pravila: „Neboj se, dokud já svítím, můžeme i ostatní svíčky zapálit. Jmenuji se naděje“. Dítě zapálilo od této svíčky zápalku a rozsvítilo znovu ostatní svíčky.

Plamen naděje by neměl nikdy ve Tvém životě zhasnout... a každý z nás by měl plameny **míru – víry – lásky – a naděje** neustále udržovat!

Naše poutní místa

Zlaté Hory - pouť k Panně Marii Pomocnici

Poutní místo je přístupné z Jeseníku, Vrbna pod Pradědem nebo ze Zlatých Hor.

HISTORIE A POPIS POUTNÍHO MÍSTA

Ke zrodu tohoto poutního místa Panny Marie Pomocné ve Zlatých Horách (dříve Zuckmantel) se váže zvláštní příběh...

V době třicetileté leté války za vpádu švédských vojsk utekla těhotná Anna Tannheiserová na horu Boží Dar, kde osamocená porodila syna Martina, který se stal pozdějším váženým občanem a městským radním ve Zlatých Horách. Ten z vděčnosti za záchranu při svém narození přikázal v poslední vůli, aby na tomto místě byl zavěšen obraz Panny Marie.

Příkaz splnila jeho dcera Marie Weissová, která nechala v roce 1718 zhotovit malířem Šimonem Schwarzerem kopii slavného obrazu pasovské Madony s dítětem, namalovaného Lucasem Cranachem st.

Během deseti let byla postavena kaple, která byla v roce 1805 rozšířena a byla zde zavěšena jiná kopie obrazu, protože původní obraz Panny Marie Pomocné byl přenesen do farního zlatohorského kostela Nanebevzetí Panny Marie.

Kapacita kaple nedostačovala, a proto byla posléze nahrazena poutním kostelem, vybudovaným v letech 1834 – 1841. V okolí byla postupně vybudována křížová cesta ve formě dvoumetrových kamenných pyramid, kaple sv. Anny, sv. Marty, lurská jeskyně, vodní kaple se studánkou, poutní dům aj.

Počet poutníků před 2. světovou válkou se pohyboval kolem sta tisíc ročně a nutno říct, že válečné události poutní místo nijak nepoškodily. Až v letech komunismu byly pod různými záminkami zakázány nejdříve poutě (1952) a poté

následovala celková devastace zvláště „řízeným“ vandalismem. Marná byla snaha zachránit svatyni v r. 1968, kdy byla renovována střechou a učiněna příprava pro rozsáhlou generální opravu. 22. září 1973 byl kostel vyhozen do vzduchu a buldozery srovnán se zemí...

Po revoluci bylo v roce 1990 ustanoveno Sdružení pro obnovu poutního místa spojené s výstavbou Centra duchovní obnovy a v dubnu 1990 byl posvěcen základní kámen papežem Janem Pavlem II. na Velehradě. Stavební práce započaly na jaře 1993 a dne 23.9.1995 byl kostel posvěcen olomouckým arcibiskupem Janem Graubnerem. Na místě zničeného kostela se obnovily poutě a bohoslužby, které se konají nejenom v češtině, ale i německy nebo polsky. Toto místo je zasvěceno také Panně Marii – Ochránkyni počatého života.

POUTĚ

- ❖ První pout' – v neděli po svátku matek (9. 5.)
- ❖ Pout' dětí a mládeže – další sobotu
- ❖ Hlavní pout' – v sobotu blíže k svátku Nanebevzetí Panny Marie (15. 8.)
- ❖ Pout' tří národů (Češi, Němci, Poláci) – třetí sobotu v září; jedná se o nejnavštěvovanější pout' a lidé se modlí za usmíření celého lidstva

❖ Pout' za umučené politické vězně – uzavření poutní sezóny

MŠE SVATÉ PŘES ROK

Každou sobotu v 10:30 a každou neděli v 15 hodin.

DUCHOVNÍ SPRÁVA

Duchovní správa poutního místa Panny Marie Pomocné a Zlatých Hor.

Více informací najdete na internetových stránkách www.zlatehory.cz.

-pn-

Zpívání ve Slušovicích

V sobotu 19. listopadu se naše dvacetičlenná dětská schola zúčastnila přehlídky schol ve Slušovicích. Na faře jsme si v rychlosti přezkoušeli písničky *Zpívej, brzy už přijde pán* a *My jsme děti jako květy* a vyjeli jsme do Slušovic. Mezi asi deseti scholami se nám vedlo velmi pěkně. Zpívali jsme třetí v pořadí a myslím si, že se nám obě písničky celkem povedly (pozn. red.: naše malá schola si vysloužila největší ovace, nejen díky zpěvu, ale i proto, že její členky byly suverénně nejmladší ze všech zúčastněných :-))

Na přehlídce byla naše farnost zastoupena hned dvakrát. Spolu s námi se přehlídky totiž účastnila i druhá – starší fryštácká schola, která měla také velký úspěch.

Závěrem patří velké díky všem těm, kteří i přes nepříznivé počasí poskytli odvoz – rodičům, otcí Mirkovi a Františkoví. Už se těšíme na příští rok :o))

Filip Němec

Tvoříme a vyrábíme s dětmi

I letos katecheté uskutečnili setkávání maminek s dětmi, na kterých jsme opět vyráběli různé výrobky a dárečky.

První setkání se konalo v ateliéru DISu, kde se vykrajovala keramika, barvili květináče, pletla lýková srdíčka, sypaly luštěninové skleničky. Tímto bychom chtěli poděkovat DISu za ochotu propůjčit nám ateliér.

Další setkání byla na faře. Plnili se vonné pytlíčky, zdobili perníčky, barvili šišky, malovali a přáníčka. Děti mají úžasnou fantazii a trpělivost, šikovné jsou opravdu na všechno.

Na třetím setkání se především balili hotové výrobky. Některé maminky a babičky háčkovali doma zvonečky, vločky a přáníčka z hedvábí. Tímto také všem obětavým lidem děkujeme. Děkujeme také p. Lydii Jurčíkové z Lukovečka, která byla na všech 3 setkáních i s dětmi a poté

v sobotu po adventním koncertu a v neděli po mši svaté také pomáhali s prodejem výrobků a vše ještě stačila fotografovat. Jak se ukázalo, první víkend v prodeji výrobků byl úspěšný. Doufáme, že lidé budou i nadále velkorysí a nějakou pozornost pro sebe či své blízké si koupí. Výtěžek pošleme opět jako v loňském roce na onemocnění leprou, kdy se vybralo 10 tisíc a tato částka pomohla 66 nemocným.

Děkujeme také otci Miroslavovi, který nás v tomto díle podporoval a také děkujeme všem, kteří se zúčastnili třeba jen 1x, i tohle byla velká oběť v dnešní uspěchané době. Doufáme, že všechny hřeje u srdíčka dobrý pocit, že mohli pomoci potřebným.

Prožijte pokojný advent, požehnané a radostné vánoční svátky. To Vám všem přeji katecheté.

J. Jasenská, M. Urbášková, H. Němcová, I. Jasenská, J. Skaličková, J. Macháčková, V. Kuba, M. Langrová

ADVENTNÍ KONCERT

Mínulou neděli (27. 11.) se v našem kostele uskutečnil další adventní koncert. I tentokrát jej připravila ZUŠ Morava, pod vedením ředitele Libora Mikla, Ladislava Doliny a dalších pedagogů.

Představilo se téměř 20 dětí na sólové nástroje s doprovodem svých učitelů a Malý komorní orchestr složený se žáků a učitelů školy. Zazněla díla J. S. Bacha, A. Dvořáka, L. van Beethovena, A. Vivaldiho nebo J. P. Vejvanovského. Součástí koncertu byla také prodejní výstava prací žáků výtvarného oboru Mgr. Lenky Truhlářové.

Velký dík za zdařilou akci tak patří nejenom účinkujícím dětem a učitelům ZUŠ Morava, ale i otci Miroslavovi za to, že dal prostor našeho farního kostela k dispozici.

Věříme, že začínající tradice koncertů (letos se konal už 2. ročník) bude pokračovat i v dalších letech a bude pro všechny farníky důstojnou oslavou první adventní neděle a zároveň přípravou na vánoční svátky.

-pn-

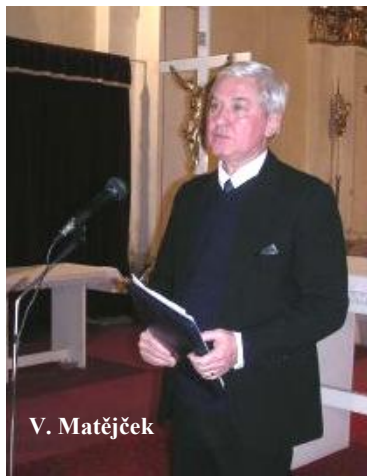
Koncert k poctě sv. Mikuláše

Možná si mnozí z Vás (stejně jako já) nevšimli, že na našem oltářním obraze najdete – přesně podle *Legendy o svatém Mikuláši* – tři hroudy zlata... Po sobotě 26. listopadu však už možná alespoň ti z Vás, kteří navštívili kostel, budou vědět, proč tomu tak je.

Koncert *K poctě svatého Mikuláše* je literární pásma s doprovodem varhan. Jeho autorem je herec Divadla Za branou, scénárista a režisér Vladimír Matějček a varhaník a regentschori na Strahově Vladimír Roubal.

Symbióza mluveného slova a varhanní hudby se většině z Vás líbila, o čemž svědčil i závěrečný potlesk. A tak se několika fotografiemi ještě vrátíme k vydařené akci, na které se kromě naší farnosti (díky otci Miroslavovi) podílelo i město Fryšták.

Ještě několika slovy k výše zmiňovaným umělcům:

V. Matějček

Vladimír Matějček (* 1947) je rodákem z Vyškova. Vystudoval DAMU v Praze a působil v Divadle Za branou, v Divadle O. Stibora v Olomouci nebo v Lyře Pragensis a také jako host Národního divadla. Má za sebou dlouhou řadu recitačních a koncertních vystoupení nejenom u nás, ale i v zahraničí (Itálie, Francie, Španělsko, Anglie, Německo, Rusko apod.).

Vladimír Roubal (* 1965) se narodil v Plzni. Vystudoval konzervatoř v Plzni a v Praze a působil jako varhaník v katedrále svatého Bartoloměje v Plzni a v Benediktinském opatství svaté Markěty v Praze – Břevnově. Od roku 1990 je ředitelem chrámové hudby Královské akademie premonstrátů v Praze na Strahově. Koncertoval v mnoha zemích Evropy, ale i v USA nebo v Japonsku.

V. Roubal

„Omladit tvář církve...“

Tak právě takové bylo hlavní motto vůbec prvního ročníku setkání salesiánských animátorů, které se konalo o víkendu 11. – 13. listopadu v Pardubicích. Sjelo se sem na 80 mladých pomocníků i kněží z celé republiky. Byli tu zástupci z pražských Kobylis, brněnské Líšně, z Plzně, Ostravy, Budějovic, Teplic, Zlína, domácích Pardubic, ale i z menších center – z Hroznové Lhoty, Sebranic, Rumburka a Slušovic. No a samozřejmě nechyběli ani zástupci Fryštáku. Byli jsme čtyři a já se Vám teď pokusím přiblížit, o co že na takovém setkání jde...

Několika slovy – o seznámení s dalšími „kolegy“ z ostatních středisek, o výměnu zkušeností, diskusí se zajímavými hosty a samozřejmě nemůže chybět ani legrace, pohyb a modlitba. A jak že se tohle všechno dá „nacpat“ do necelých 2 dní? Inu, když se chce, všechno jde. Dokonce i skloubení se sobotním veledůležitým zápasem české fotbalové reprezentace (i když nás stálo hodně úsilí, abychom v programu prosadili alespoň jeden poločas – hlavní organizátoři totiž jak naschvál patřili k té menšině „salošů“, která fotbalu zas tak neholduje... :-)) Ale vraťme se k pátečnímu večeru – ten byl vyhrazen pro vzájemné seznámení a krátké představení jednotlivých středisek, ale byl čas i na „pokec“ s dlouho neviděnými přáteli.

No a po krátkém (jak to na takovýchhle akcích bývá :-)), ale vydatném spánku a ranní mši svaté nás čekalo plnění úkolů ve skupinkách, které bylo spojeno s poznáním Pardubic. Tak jsme navštívili například starou kryptu pod kostelem nebo zámek. Ale co bylo hlavní náplní úkolů? Museli jsme dát dohromady text pojednávající právě o výše jmenovaném motto setkání, který se poté stal předmětem diskuse. Bavili jsme se ale i o tom, jak vidíme církev našima očima – o jejích nedostatcích, naší úloze v ní... Ale také o tom, co veselého nás při cestě po Pardubicích potkalo...

Večerní program začal debatou s hlavním představenou sester salesiánek Věrou Vorlovou a provinciálem Františkem Blahou. Dozvěděli jsme se spoustu zajímavých věcí, např. že „důstojný pán“ provinciál vzešel z hospody a „matka představená“ z žaláře (pro vysvětlení – její otec byl vojákem, a tak ji tam

jednou za trest zavřel, rodiče P. Františka zase hospodu vlastnili :-)). Témata byla samozřejmě ale i vážnější a týkala se hlavně úlohy mladých v církvi. Poté následoval dlouho očekávaný druhý poločas zápasu Norsko – Česko. No a večer byl završen krásnou adorací před Nejsvětější Svátostí, i s možností přijmout svátost smíření...

Ale protože noc byla ještě mladá, našli se nadšenci, kteří se rozhodli si ještě zasportovat –

a tak jsme si zahráli volejbal. Nutno říci, že takový půlnoční volejbálek má své kouzlo:-) Spokojeně jsme uléhali po druhé hodině ranní...

A už je zde neděle – debata na téma „salesiánská spiritualita mládeže“ se sestrami salesiánkami a salesiány, mše svatá, oběd a ADIÉ!

Co říci na závěr? Přestože šlo o první setkání, bylo velice vydařené a myslím, že každý odjížděl spokojen a možná i naplněn více silami než před příjezdem. Dík patří organizátorům, kteří program připravili, salesiánům z pardubického střediska, všem salesiánům a salesiánkám, kteří přijeli, a vlastně i každému, kdo přijel a přispěl k pěkné atmosféře.

A na konec už jen jedno pozvání – v dubnu se uskuteční taktéž v Pardubicích setkání s hlavním představeným salesiánů – donem Pasqualem Chavézem, na které jsou zváni všichni mladí!

-pk-

ZPĚVÁCKÝ PODZIM, ANEB KNEDLÍKY SE ZELÍM

Zpěváci, tak zase je vidět, jak ten čas skutečně letí. Sotva nám skončily zpěvácké prázdniny a už je zase nácvik v plném proudu a Vánoce se rychle blíží. Jen se dlouho jaksi nic „nedělo“. Až přišla pozvánka na Dny valašské kuchyně. Po již historických dvou odpoledních kuchyně slovenské, nejdříve s **haluškami** a poté s **pirohy**, po **trnčenicí** (to už vlastně byla také valašská kuchyně) tedy tentokrát přišly na řadu plněné **bramborové knedlíky se zelím**, coby pozvánka už od třetí kuchařky – Jany.

Kdo se těšil na příjemný večer, nebyl zklamán. Čekala jej skutečně milá páteční pohoda s výbornými knedlíčky (ukrývajícími v sobě samozřejmě uzené) a zeličkem. Leč nezbyvá, než pozvednout zde káravý ukazováček: Dosud příkladná zpěvácká disciplinovanost (či spíše aktivita, společenská), ta tentokrátě poněkud selhala a účast na tomto společensko-kulinářském setkání byla o něco slabší. Sečteme-li přítomné, pak jich bylo 6 z řad drobtiny, 6 z řad omladiny a konečně 11 z řad dospělých. To je celkem 23 zpěváků a rodinných příslušníků. Ale i tak slušné, ne?

Po uspokojení chuťových buněk a odchodu omladiny (stylově – na zkoušku zpěvu) se postupně, také díky prostorovým možnostem, vyčlenily diskusní skupinky ženská a mužská, v nichž se samozřejmě (jak jinak) probíral život. Ale tuto stránku popsaného pozitivního počínu, jimž zorganizování Dnů valašské kuchyně vskutku bylo, ponecháme již neodhalenu a na tomto místě naše pojednání ukončíme zvoláním: Jen houšť, přátelé!

-post-

Zlomená noha cup

Jako každoročně i letos jsme se vydali do kašavské tělocvičny, kde se 29. října konal ministrantský turnaj „Zlomená noha cup“. Týmy byly rozděleny do třech kategorií. A: 8 – 12 let, B: 13 – 16 let a C: 17 – 99 let. Fryštáčtí ministranti bojovali v dvou z nich

(A a B). Pokusím se Vám vylíčit kategorii B.

V sobotu ráno v 10 hodin jsme vyrazili z Fryštáku. Všichni jsme se těšili, až porovnáme síly s ministranty z jiných farností. Někteří už na nás čekali v Kašavě. Kategorie B byla rozdělena do dvou skupin, kde se hrálo stylem každý s každým a dvě vítězná družstva proti sobě. Byli jsme zařazeni do druhé skupiny a čekali jsme celí nedočkaví, už v provozní teplotě na první zápas. A pak konečně z amplionu zaznělo: „K zápasu se připraví Fryšták a Trnava.“ Náš tým hrál na dva útočníky jednoho záložníka, jednoho obránce a brankaře. V prvním zápase jsme si Trnavu nejprve trochu oťukávali, když po rychlé přihrávce pohotově zakončil Adam Bělák, stav se už neměnil a tak jsme porazili ministranty z Trnavy 1:0. Naše štěstí pokračovalo i v dalším zápase, kdy jsme porazili Štípu vysoko 6:0, naši ministranti skórovali v tomto zápase: Adam Bělák jedenkrát, František Osoha dvakrát a Filip Němec dokonce třikrát. V zápase s Bratřejovem jsme remizovali 1:1, za náš tým dal branku František Osoha. Po těchto zápasech jsme byli první ve skupině, a tak jsme plní nadějí očekávali finále. Finálový zápas jsme hráli proti Kašavě, která už poněkolkáté obhajovala své prvenství. Na začátku jsme inkasovali poměrně zbytečný gól, ale nevzdávali jsme se. Hned na to jsme vyrovnali. V druhé půli zápasu nám Kašava přidala ještě jednu branku. Zápas skončil tedy 2:1 a Kašava obhájila i letos své prvenství. Tento zápas byl velmi vyrovnaný a v závěru nám už chyběly síly, protože nás bylo přesně pět a nemohli jsme střídat. Přesto si myslím, že jsme byli pro Kašavu dobrým soupeřem a druhé místo na tomto turnaji je jistě krásné. V tomto týmu hráli: Adam Bělák, Filip Jasenský, František Osoha, Filip Němec a Tomáš Jasenský.

Na závěr bych chtěl všem poděkovat. Hlavně panu faráři, klukům, kteří hráli, těm kteří nás odvezli do Kašavy a z Kašavy, a v neposlední řadě také těm, kteří nám doma drželi palce a fandili.

Tomáš Jasenský

Jenom doplníme, že nejmladší fryštáčtí ministranti, ve složení Filip Němec, Pavel Nášel, Honza Kočenda, Tom a Standa Skaličkovi, Honza Hřebačka, Martin Hrbáček, Jan Mrázek a Michal Dohnal, obsadili krásné 6. místo (ze 7 přítomných týmů :-)). Zpočátku měli sice vyšší ambice, ale protože jejich věkový průměr byl patrně nejnižší ze všech (některá družstva dokonce porušila pravidla, protože hráče starší 12 let...), neměli to vůbec lehké. Přesto sehráli velmi vyrovnaná utkání – v prvním zvítězili 2:0 nad družstvem holek z Kašavy, v dalším prohráli 0:2 s Bratřejovem a v posledním těsně 1:2 se Štípou. V příštím roce už určitě dosáhnou na medaili!

-red-

Kalendárium prosinec 2005

4. 12. 2. neděle adventní
5. 12. Bl. Filipa Rinaldiho *
6. 12. Památka sv. Mikuláše
7. 12. Památka sv. Ambrože
8. 12. Slavnost Neposkvrněného početí Panny Marie *
11. 12. 3. neděle adventní
13. 12. Památka sv. Lucie
14. 12. Památka sv. Jana od Kříže
18. 12. 4. neděle adventní
24. 12. Štědrý den
25. 12. Narození Páně – Boží hod vánoční *
26. 12. Svátek sv. Štěpána *
27. 12. Svátek sv. Jana, apoštola
28. 12. Svátek sv. Mlád'átek
30. 12. Svátek sv. Rodiny
31. 12. Konec občanského roku – Silvestr
1. 1. Slavnost Panny Marie, Matky Boží
6. 1. Slavnost Zjevení Páně (Tří králů)
8. 1. Svátek Křtu Páně

* významné svátky a události pro Salesiánskou rodinu

MŠE SV. O VÁNOCÍCH

24. 12. Štědrý den 16 a 22 hodin
25. 12. Narození Páně 8 a 10 hodin
(15 hodin jesličková pobožnost)
26. 12. Sv. Štěpána 8 a 10 hodin
31. 12. Silvestr 17 hodin
(23 – 24 hodin tichá adorace)
1. 1. Nový rok 8 a 10 hodin

DĚTI U JESLIČEK

Setkání dětí u jesliček se i letos bude konat na Boží hod vánoční od 15 hodin v kostele. Budeme rádi, když si rodiče s dětmi připraví básničky, koledy nebo zahrají na nějaký hudební nástroj.

RORÁTY

Boráty budou každou středu a pátek v 6:30. Po mši je pro děti snídaně na faře.

KLUB MAMINEK

13. 12. Těšíme se na Vánoce

Předvánoční povídání o Vánocích, tradicích a zvycích v našich rodinách.

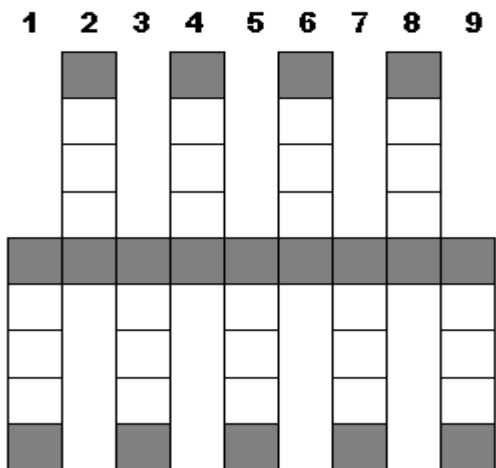

Akce v prosinci a na začátku ledna

28. 12. – 1. 1. Silvestr v Turecku (vedou Kosmič a Sač)
29. 12. – 1. 1. Silvestr (vede František Bezděk a kolektiv)
13. – 15. 1. Plesovandr (vede Kosmič)
13. – 15. 1. Ve víru tance (vede Eliška Vechetová a taneční mistři)
14. 1. Disácký ples (rezervace vstupenek e-mailem dis@disfrystak.cz nebo na tel. číslo 577 911 065, cena je 70 Kč)

Více informací najdete na internetové adrese www.disfrystak.cz.

Obchodní koutek Oddechový koutek

1. strojní zařízení
2. druh tkaniny (hebká)
3. opak pomalu
4. mléčný výrobek
5. nemocný člověk
6. schůzka milenců
7. bicí hudební nástroj
8. opis
9. malý kostelík

Tajenka z minulého čísla: Kdo chce komu dáti, nemá se ho ptáti!

připravil František Zálaha

- ☺ „Když mám pravdu, tak to můj manžel uzná“, povídá jedna kamarádka druhé. „A když ji nemáš?“ „Tak to se za třicet let našeho manželství ještě nestalo!“
- ☺ „Pane doktore, jak dopadla moje operace?“ „Ale já nejsem doktor, já jsem svatý Petr!“
- ☺ „Můj Pane, myslím, že na mne můžeš být pyšný. Zatím jsem dnes nezhřešil, nezaklel, neublížil živému tvoru, neměl nemravnou myšlenku ani touhu. Jsem Ti za to velice vděčný. Ale za pár minut musím vstávat, a pak asi budu opravdu dost potřebovat tvou pomoc!“
- ☺ Kněz chválí jednoho ze svých farníků, notorického alkoholika: „To je pěkné, že jste se zase včera ukázal v kostele.“ „Ach já, tak v kostele jsem byl taky??“

FRYŠTÁCKÝ FARNÍČEK – zpravodaj farnosti sv. Mikuláše ve Fryštáku.

Vychází 1x měsíčně, určeno pro vnitřní potřebu, neprodejné.

Redakční rada: P. Miroslav Dibelka, Mgr. Pavel Nášel, Vít Němec, Pavel Osoha ml.

Římskokatolická farnost Fryšták, P. I. Stuchlého 25, 763 16 FRYŠTÁK, tel: 577 911 005.

E-mail: farnicek@post.cz, internet: <http://www.farnostfrystak.wz.cz>.

Uzávěrka pro vaše příspěvky je vždy ke 25. dni měsíce!!!

Vyšlo 3. 12. 2005 v nákladu 230 ks.